

Гроза раптова...

Платон Воронько

Гроза раптова.

Трепетні дерева

Обіймуться і відсахнуться геть.

І сонце дивиться із пилового мрева

Зіницями, запалими, як смерть.

Ріка, розчахнута в тісному узбережжі,

Готова кинутись на лози, комиші.

Найтяжче — передгроззя для душі

В сліпому, незбагненному бентежжі.

Ударить грім із тисячі гармат,

Багнети блискавиць прорвуть імлі облогу

Тоді моя душа готова, як солдат,

Іти на смертний бій за перемогу.